

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 3. An Contritio est necessaria?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Q. 3. *An Contritio est necessaria?*

Resp. I. Contritio formalis vel virtualis sufficiens ad remissionem peccati mortalis est necessaria necessitate mediæ ad salutem. Prob. 1. Ex Luc 13. *Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.* & Act. 3. *Pœnitimini & convertimini ut deleantur peccata vestra.* 2. Ex Trident. sess. 4. cap. 1. & c. 4. Ratio est; quia sine illa, etiam inculpate ommissa, obtineri nequit remissio peccati mortalis, nec proinde salus. Contritio autem sufficiens ad remissionem mortalium est Contritio perfecta, vel Attritio, ex amore Dei inchoato seu imperfecto cum Sacramento, ut infra dicam.

Dixi, vel *virtualis*, quia actus charitatis perfectæ sufficit ad justificationem, etiam sine dolore formali, & esse potest in eo qui non cogitat de peccatis; estque pœnitentia virtualis; quia efficaciter ad Contritionem movet eum, qui de peccatis cogitat, & habet vim reconciliandi cum Deo extra Sacramentum.

Resp. II. Contritio formalis est etiam necessaria necessitate præcepti; nam extat præceptum speciale divinum eliciendi Contritionem formalem; ut constat ex Matth. 4. & Act. 2. *Pœnitentiam agite.* 2. Omnia media ad salutem necessaria, & ratione sui à Deo præcipiuntur: at contritio formalis est medium à Deo constitutum & necessarium ad reconciliationem cum eo, ut docet Trid. sess. 4. c. 4. *Fuit quovis tempore ad impetrandam veniam peccato-*

cato-

eatorum hic Contritionis motus necessarius. 3. Ratione sui præcepta est lege cuiusdam justitiæ ad Deum, ex qua tenemur, quantum in nobis est, resarcire injuriam Deo illatam, modo ex naturâ rei convenienti, & à Deo instituto, qualis est dolor & propositum efficax. Hinc peccator qui elicit actum charitatis perfectæ, tenetur adhuc Contritionem formalem elicere; & omisio Contritionis præceptæ est speciale peccatum contra virtutem pœnitentiæ.

Q. 4. Quando nam præceptum Contritionis obligat?

Resp. Tenemur jure divino & naturali ad non differendam, saltem notabiliter, Contritionem sufficientem ad justificationem post mortale admissum, ita ut notabilis eius dilatio sit novum peccatum mortale. Prob. 1. Ex Eccli. 5. *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem; subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te.* 2. Ex Patribus, qui passim longam pœnitentiæ dilationem graviter increpant. 3. Notabilis dilatio contritionis, quæ à Deo statuta est ad satisfaciendam eius offensæ, eiusque amicitiam recipiendam est graviter iniuriosa Deo: nam est violatio iuris divini exigentis reparationem iniuriæ Deo illatæ sine notabili mora. Idem quippe ius obligans ad compensationem iniuriæ, simul obligat ad illam non differendam saltem notabiliter, ut patet in iniuriis humanis.